

BR

Ra. 2
3.

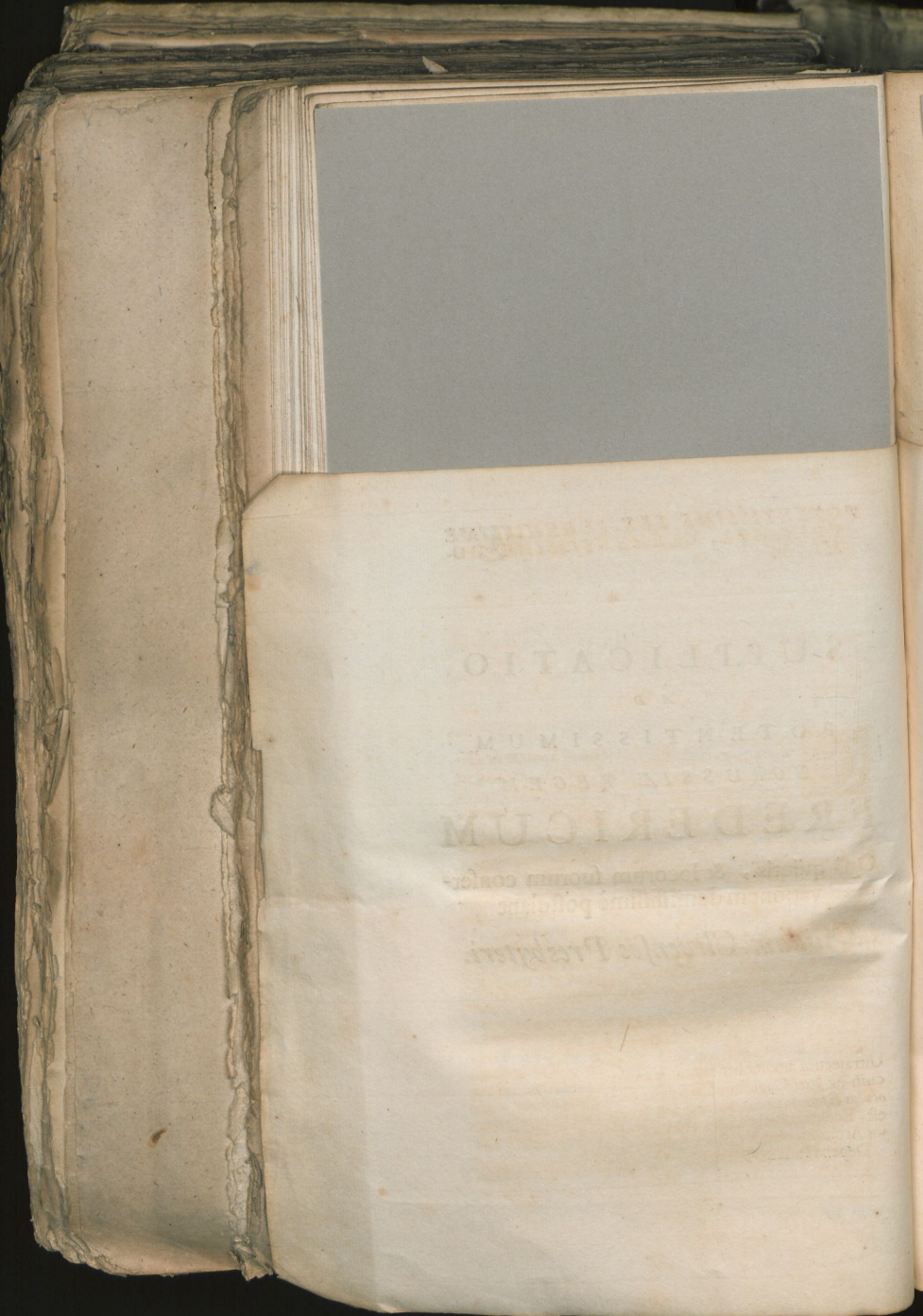
N. 92

SUPPLICATIO
A D
POTENTISSIMUM
BORUSSIÆ REGEM
FREDERICUM

Quâ quietis , & locorum suorum conser-
vationem demississimè postulant

Quidam Clivenses Presbyteri.

Faint, mirrored text from the reverse side of the page, likely bleed-through from a library stamp or title page.

REPERIUM

MUSEUM

Faint, mirrored text from the reverse side of the page.

REPERIUM

MUSEUM

Faint, mirrored text from the reverse side of the page.

REPERIUM

MUSEUM

POTENTISSIME REX, SERENISSIME
PRINCEPS, CLEMENTISSIME DO-
MINE,

Cum rumor eat, omnes civitatis Vestrae & Districtus Embricensis Presbyteros, laicosque Romano-Catholicos propediem Decreto etiam Regio adigendos, ut Theodorum de Cock, Sacerdotem ex Hollandia profugum, & Embricam impræfentiarum commorantem, Episcopum seu Ordinarium in Spiritualibus agnoscant, ejusque mandatis imposterum pareant; non abs re fore judicavimus, MAJESTATI VESTRÆ REGLÆ, eâ quâ par est reverentiâ, exponere rationes, quibus moti nos infra scripti, aliique complures, eum hæcenus non acceptandum duximus.

Ecclesiæ & Conventus Civitatis & Districtus Embricensis, alium à fundationis exordio Episcopum in Spiritualibus hanc usque in horam non agnovère, quam Episcopum Ultrajectensem, aut, Sede Vacante, ejus Vicarium.

Constat hoc imprimis de Ecclesiis Parochialibus vel ex eo solum, quod, Wassenbergio in sua Embrica teste, Præposito Embricensi, titulo officioque Archidiaconi Ultrajectini hodieum adhuc gaudenti, subsint. Nam cum ex Jure Canonico Episcopus & Archidiaconus, qui *oculus Episcopi* nuncupatur, sint correlativa; consequens est, Ecclesias Parochiales eum agnoscere Episcopum, cuius Archidiaconum suspiciunt ac venerantur.

Dependentiam Conventus Monialium S. Agnetis Embricæ

(4)

bricae ab Episcopo Ultrajectino speciatim commonstrat, inter alia, formula, quâ Rectrix hujus Conventus, seu Mater recens electa, suo, totiusque Conventus nomine, Episcopo Ultrajectino, & Visitatoribus, ac Confessario, ab ipso designandis seu praeficiendis, observantiam spondere consuevit, estque hujus tenoris:

Ich Susster N. Moeder dezes huys, gelove voor my ende onze huys, mynen eerwaardigsten Heere den Bisschop van Utrecht, ende uyt zynen beveele den Visitatoers ende Biegtvader dezes huys in der tyd geboorzaemheyd na Sant Augustinus regel.

Id est:

Ego Soror N. Mater hujus domus, reverendissimo Domino meo Episcopo Ultrajectensi, & de mandato ipsius Visitatoribus, & Confessario hujus domus in tempore existentibus, meo & domus nostrae nomine obedientiam secundum S. Augustini regulam promitto.

De Conventu DD. Fratrum S. Gregorii, imò & de Ecclesia Archidiaconali S. Martini Embricae, id ipsum fat firmis argumentis nuperrime evicit Hermannus Petri, praefati Conventus Superior, in libello 1702. impresso cui titulus, *Documenta verissima, &c.*

Adeo ut nullus dubitationi locus sit, quin Ecclesia & Conventus Civitatis Vestrae, & Districtus Embricensis Episcopum Ultrajectensem, aut, Sede vacante, ejus Vicarium, Ordinarium in Spiritualibus semper agnoverint, coluerintque.

In confesso autem est, quod statim ac fama Petrum Coddæum, Archiepiscopum Sebastenum, anno 1689. constitutum & admissum, adeoque legitimum Ordinarium Ultrajectensem, & per consequens etiam nostrum, Romani Pontificis jussu anno 1702. ab officio suspensum nuntiaverat, Clerus Ultrajectinus, qui jurisdictionem Spiritualem, Capitulis Cathedralibus Sede vacante propriam, se possidere haecenus contendit, hujus jurisdic-

(5)
dictionis exercitium Jacobo Catfio, Vicario suo Generali, commiserit.

Theodorum verò De Cock, qui se Archiepiscopo præfato à Papa Romano Clemente XI. surrogatum undique divulgabat, Clerus ille constantissimè recusavit, tum, quod de legitima Archiepiscopi sui suspensione ei non satis constaret; tum, quod obtrudi à summo Pontifice Clero, rationabiliter invito, Provicarium, privilegiis, quibus à saculo potiuntur, & Ecclesiæ fideliumque saluti contrarium existimaret; tum denique, quod supremi Hollandiæ & Ultrajectinæ Provinciæ moderatores eum agnoscere omnibus subditis severissimè inhiberent.

Quod cum audivimus, nos, ex dictis Episcopo Ultrajectensi, aut, Sede prout nunc vacante, ejus Vicario generali, à Capitulo canonicè electo & admisso, quantum ad spiritualia, subjecti, non Theodorum de Cock, à Clero seu Capitulo Ultrajectensi recusatum, sed Jacobum Catfium, à Clero prædicto constitutum Vicarium generalem, acceptandum duximus, & huc usque acceptavimus.

Contendit, fatemur, Romanus Pontifex, contendit & Cockius, nullum amplius Ecclesiæ Metropolitanæ Ultrajectinæ Clerum Cardinalem existere, neque jurisdictionem Spiritualem, Capitulis Cathedralibus Sede vacante propriam, ulla ei ratione competere. At contrarium sustinent Sacerdotes, qui se Clerum seu Capitulum Ultrajectense jam à saculo inscribunt, fortissimisque rationibus jurisdictionem, qua de loquimur, Scripto publico, cui titulus, *Affertio juris Ecclesiæ Metropolitanæ Ultrajectinæ, &c.* sibi afferunt, ac pacifica ejusdem possessione à Reformationis exordio se gaudere ad solem demonstrant. Quin & paratissimi sunt, coram legitimo judicio jura sua defendere, &, si causa cadant, aliquem pro summi Pontificis arbitrio præficiendum agnoscere.

(6)

Cum igitur causa ista in dubio ut minimum verfaretur, facile nobis MAJESTAS VESTRA annuet, concedetque, nos rectè egisse, Cleri partes, cujus *conditio* ob immemoriam, certam, ac pacificam *possionem*, quam luculentè demonstrat, *in dubio isto postior erat*, contra Pontificem & Cockium amplexando, atque eum, suspenso tantisper Archiepiscopo Sebasteno, & lite pendente, recipiendo, quem Clerus ille recipit; eum verò repudiando, aut recusando, quem idem Clerus repudiat, aut recusat.

Nec in animum inducere nostrum possumus, ut credamus, id Serenissimo Electori Palatino potuisse, aut posse displicere, utpote Principi, æquitatis amantissimo, cui proinde nihil potest esse antiquius, nihil accidere gratius, quam ut singulis quibusvis Ecclesiis sua jura serventur. Quemadmodum ergo sua Serenitas nolle, Clerum suæ ditionis, Juliacenem verbi gratia, Archiepiscopo Colonienfi in Spiritualibus subditum, confringi, ut Archiepiscopum, vel Vicarium generalem Coloniensem agnoscat, à Clero seu Capitulo Ecclesiæ Metropolitanæ Colonienfis non receptum; sic à pari arbitramur, eandem suam Serenitatem nolle, ut Sacerdotes, Archiepiscopo & Ecclesiæ Metropolitanæ Ultrajectinæ, ex dictis indivulsè subiecti, Episcopum, vel Vicarium recipiant, à Clero seu Capitulo præfatæ Ecclesiæ haud receptum.

Ast præter rationem paulo fusius hucusque deductam, alia est, quæ animos nostros meritò suspensos detinuit, detinetque, ne sæpè memoratum Theodorum de Cock Provicarium agnoscamus. Verebatur siquidem, & adhuc veremur, ne Virum istum recipientes, justam REGIÆ MAJESTATI VESTRÆ indignationem, stomachumque moveremus. Qui timor ne inanis videatur, sinat MAJESTAS VESTRA nos reverenter exponere, quæ ejusmodi nobis metum incusserunt.

Omnibus inprimis constat, hunc Theodorum de Cock per

(7)

per programma publicum *de enormi crimine*, in supremum Hollandiæ senatum, ejusque Perillustrem Præsidem nominatim commisso, die 8. Augusti 1703. postulatum, & cuilibet eum fuga elapsum comprehendenti, & in manus judicis tradenti, præmium ter mille florenorum monetæ Hollandicæ promissum fuisse, quod enorme ejusmodi facinus contra supremam Potestatem, in aliorum exemplum, pœna condigna plecteretur. Cum autem nobis haud lateat, quod MAJESTAS VESTRA Præpotentes Hollandiæ Ordines ceu Confæderatos & amicos suos impensè colat; quis nostrum autus fuisset, Virum, præfatis Ordinibus tantopere ingratum, & invisum, in Civitate Vestra & Districtu Embricensi palam Episcopum seu Ordinarium, etiam in Spiritualibus tantùm, salutare?

Præterea memoratus De Cock eam hætenus in regendo normam ac rationem tenuit, ut nonnisi ad turbas ac tumultus seu per se, seu per emissarios suos, ciendos, atque ad Ecclesiam, patriamve dissensionibus implendam, natus videatur. Fixum enim illi, ratumque est, quosvis ipsum non acceptantes, non, prout recta ratio dicitur, auditos prius, & rebellionis, alteriusve criminis legitimo judicio damnatos coercere, & ad obsequium pœnis condignis cogere; sed inauditos, indemnatos loco removere, subditos contra ipsos incitare, aut impunè saltem eis permittere, ut in legitimos Superiores confurgant, eorum imperium detrectent, Ecclesias, conciones, communionem eorundem devitent; atque isto violento & iniquo modo compellant, aut præfatum de Cock Superiorem agnoscere; aut officiis suis & locis renuntiare. Quæ in Conventu S. Agnetis Embricæ à Monialibus contra legitimum Superiorem Paulum Roscam, virum fermè septuagenarium, & Conventui prædicto annos quinque supra triginta Prapositum, anno ferè integro acritata sunt, & adhuc indies, magno piorum omnium luctu

&

& pusillorum scandalo, ipso, quod verè stupendum, Cockio coram spectante, & tantum non applaudente, acsitantur, huic probando sola suffecerint; de quibus cum Supremum MAJESTATIS VESTRÆ Regimen Clivense sat superque instructum sit, nil modo attinet dicere. Quì porro auderemus Virum, justitia pacisque publicæ adeò inimicum, in aliquo hujus Ducatus Vestri angulo Episcopum, seu Provicarium uti vocant Apostolicum, acceptare, quibus exploratissimum est, nil MAJESTATI VESTRÆ æquè cordi esse; ac justitiæ exactam in omnibus regni sui ditionibus administrationem, pacisque publicæ utrobique conservacionem?

Quid? quod Theodorus ille De Cock Petro Rosmeulen, Officiali Embricensi, in manus trudere non formidaverit Manuscriptum latinum, cui titulus: *Questio de Investitura Hussiensi*: In quo quidem libello contra omne fas non solum Henricus Holle, à supremo Clivensi Regimine Pastor Hussiensis constitutus, *pretensus Hussiæ Pastor, Sacrilegus Sacramentorum dispensator, vir effrontis contumacia, &c.* appellatur; Præpositi etiam Embricensis dignitas officiumque Archidiaconale in dubium revocatur; & Officialis ipsius jam nominatus, veluti *legum Ecclesiasticarum transgressor, illicitarum functionum cooperatores, aliorumque complurium malorum reus* traducitur; verum & indubitato MAJESTATIS VESTRÆ juri patronatus, ipsique supremo Clivensi Regimini audacter ac temerè insultatur, dum inter alia dicitur: *D. Henricus Holle adroit Regimen Clivense Acatolicum, quod SIBI JUS ASSUMIT CONFERENDI PAROCHIAS: petiit, & soluta pecuniæ summa obtinuit pastorem Hussiensem, &c.* Numquid justissimum nobis serupulum tanta hominis extranei, profugique audacia injiceret, quo minus eum adeò indigna, & MAJESTATI VESTRÆ, e jusque Regimini injuriosa clam spargentem, superiorcm

rem nostrum agnosceremus, præsertim cum nos haud fugeret, cum à Fisco desuper accusatum, & hætenus absolutum non esse?

Merito denique dubitare liceat, num REGIA VESTRA MAJESTAS superiorem Ecclesiasticum in suis provinciis agnosci impune sineret, qui Romanæ Curiaë usque aded adulatur, tamque cæcæ ab omnibus promiscuè obedientiam erga Decreta Breviaque Romana exigit, ut Presbyteris mandare non vereatur, quatenus formulæ subscribant, quæ *toto corde seipso Decretis Sedis Apostolicæ subijcere* profiteantur. Sinceret quidem, verum est, MAJESTAS VESTRA, ut à subditis Romano-Catholicis ejusmodi formulæ subferberetur, si subscriptio Decreta tantum spectaret, ab Ecclesiâ universâ recepta, aut Ecclesiam non gravantia, aut Ecclesiarum libertates non ledentia, aut jurâ summæ Potestatis non adversantia, aut ex Canonum disciplina condita, aut provinciarum pacem non turbatura, ac rite per eandem publicata, aut alia simili limitatione expressa. At MAJESTATI VESTRÆ REGIÆ acceptum fore, si quis in hunc Ducatum Vestrum Provinciarum, aut Vicarius Apostolicus irreperet, qui mandare subditis ausit, ut illimitate & simpliciter Decretis Brevibusque Romanis qualibuscumque toto corde se subijciant, adduci non possumus ut credamus: hoc præsertim calamitoso tempore, quo experientia Ducis Lotharingiæ, Ducis Sabaudiaë, Reipubl. Polonicaë, ipsiusque Imperatoris semper Augusti discimus, Decreta & Brevia Romana ad Regum etiam & Principum sæcularium causas imperiaque nonnunquam extendi. Displiceret sanè istiusmodi Curiaë Romanaë adulator & Regi Christianissimo, in regno ejus, quantumvis Catholico, locum, ubi pedem figeret, haud reperiturus. Cum igitur compertum nobis esset, Theodorum de Cock Presbyteris quibusdam Cliviaë, Confratribus nostris, ejusmodi formulam proposuisse, atque ut ei sub-

scriberent, præcepisse, metus non vanus REGLÆ MAJESTATI VESTRÆ displicendi nos tantisper suspensos tenuit, quo minus Virum hunc Provicarium, seu Ordinarium loci agnosceremus, & donec de absoluta MAJESTATIS VESTRÆ voluntate nobis constabit, suspensos tenebit.

Quæ quidem omnia hic proferimus adducimusque, non animo accusandi, aut denigrandi apud MAJESTATEM VESTRAM sæpè fatum Theodorum de Cock; sed eo fine duntaxat, ut MAJESTATI VESTRÆ patefcatur, quam iustis rationibus moveamur, quod agnoscere eum Ordinarium loci detrectemus.

Spem facit benignitas, quâ supplices omnes excipit MAJESTAS VESTRA, fore ut quæ attulimus, expendere non gravetur, credatque, dum Viri hujus, fat publico noti, machinationibus violentisque tantisper resistimus, non id nos agere, ut vel Civitatum Vestrarum pacem turbemus, vel debita erga VESTRAM MAJESTATEM, & Ecclesiasticos Superiores nostros, detrahamus observantiæ, vel hæresim aliquam, errore mve corde tegamus (quæ calumniæ de futuræ non sunt) sed hoc unum nobis propositum esse, Cleri & Ecclesiarum nostrarum, quibus præsumus, jura ut tueamur, liceatque simul cum pace publica, cum observantiâ VESTRÆ MAJESTATI, & Ecclesiasticis potestatibus debita, cum veritate & justitia illæsâ, illæsam etiam conscientiam nostrâ pacem integritatemque servare.

Cum porrò fieri nequeat, ut hæc omnia unâ cum locis & officiis nostris illæsâ servemus, nisi æquitas & benignitas Vestra media præscribat, quibus hominis audacissimi temeritas coërceatur, nobisque possessio contra ipsius, aliorumve inquietorum hominum molitiones ac studia fortissimè conservetur, MAJESTATI VESTRÆ quanta possumus demissione supplicamus, ut

(II)
ut eam erga sacerdotes subditos, ipsique fidelissimos
bonitatem quantocius ostendere non gravetur. Nos
interim Deum O. M. deprecari non cessabimus, ut
MAJESTATEM VESTRAM REGIAM provinciis
suis diu servet incolumem.

Potentissime Rex, Serenissime Prin-
ceps, Clementissime Domine

REGIE MAJESTATIS VESTRAE

Humillimi ac obedientissimi servi

20 Octobris
1705.

PLURES CLIVENSES PRESBYTERI.

N. 32.

- N. 34. Disput. Druck- und der Lbr - March - Ravensberg² - und
Leipst. Religions - Synopse.
- N. 38. Vorstellung des protest. Corporis Evangelicorum von der Zweij.
versucht. protest. Synode de 1719. und dergleichen Vorstellungen
aufs. von vnder d. c. protest. Synode.
- N. 39. Ursprung des Simulacri de 1719.
- N. 40. Ursprung des Simulacri de 1720.
- N. 41. Gravamina der L. Catholiken in der protest. Synode
March.
- N. 42. Refutation des Pappenheims Gravaminis O. E. d. H. H. H.
- N. 43. Hand- schreiben- Handlung O. d. d. H. H. H. etc.
- N. 44. Disput. Druck- und der Lbr - March - Ravensberg² - und
Leipst. Religions - Synopse. de 1720.
- N. 45. Bericht von der Gründung, welche, Haupt- und Nebst- Synode
in der protest. Synode de 1720. und dergleichen Vorstellungen
Religion - Synode protest. Synode de 1720. Nov. 1720.
Ursprung dergleichen Rescriptorum publicorum.
- N. 46. Religions - Concision - Proclamatione n. r. v. l. in d. d. H. H. H.
Synode protest. Synode de 1720. Nov. 1720.
23. May 1721.
- N. 47. Cath. Gravamina in Diocesi Wormatiensi. O. d. H. H. H.
- N. 48. Rescriptum Theophr. Palatina. in d. d. H. H. H. etc.
Heidelbergs. Cath. in d. d. H. H. H.
- N. 49. Synode protest. Synode de 1720. Nov. 1720.
173. Sept. 1720.
- N. 50. Synode protest. Synode de 1720. Nov. 1720.
173. Sept. 1720.
- N. 51. Disput. Druck- und der Lbr - March - Ravensberg² - und
Leipst. Religions - Synopse.

[Faint, illegible handwriting on aged paper, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

4

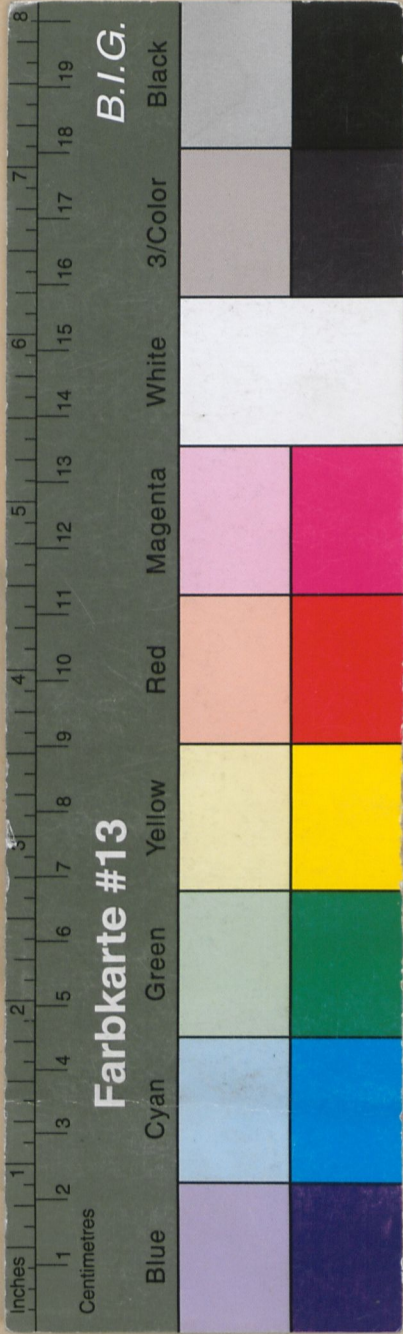
Ko 140

40

1078

mt.

N. 32

CATIO
D
ISSIMUM
Æ REGEM
RICUM
orum suorum confer-
tissimè postulant
nses Presbyteri.

